Column

LIEFDE EN KRITIEK

Het moet een dag van dankbaarheid en saamhorigheid zijn geweest. In Dordrecht. Op zaterdag 6 oktober jongstleden. Getuige het verslag in het RD. En getuige de foto van de goed gevulde Julianakerk. Ik doel op de jubileumdag ter gelegenheid van 100 jaar Gereformeerde Gemeenten. Bij de opening werd elke triomfantelijkheid afgewezen. Wat over bleef, was het wonder om wat de Heere deed. En schaamte over wat wij mensen ervan maken.

Nu is dit het mooie dat deze laatste bewering dit keer concreet werd gemaakt. De toespraak van ds. M. Golverdingen bevatte namelijk een ongedachte verrassing. Een positieve verrassing wat mij betreft. Uit zijn mond kwam de ruiterlijke erkenning dat synodale vergaderingen in het verleden het verkeerd hebben gedaan. Eerlijk is eerlijk: dat hebben we binnen deze kring van gemeenten nog niet veel gehoord. De procedures rond de schorsing van ds. R. Kok (1950) en het ontslag van dr. C. Steenblok (1953) zijn onzorgvuldig en deswege onwettig geweest, aldus ds. Golverdingen. Een moedige uitspraak over deze twee (nog steeds) pijnlijke kwesties. Ik hoop dat ze een inhoudelijk vervolg zullen hebben...

Toch was er diezelfde dag een andere uitspraak die naar mijn oordeel een flinke schaduw over dit alles legde. Nu uit de mond van ds. A. Moerkerken, rector van de Theologische School en hoofdredacteur van de Saambinder. Niet de minste van de broeders dus. In zijn lezing sprak hij uit dat het onmogelijk is om de Gereformeerde Gemeenten lief te hebben en tegelijkertijd kritiek te hebben op de prediking. "Dat kan nooit samengaan", aldus zijn woorden volgens het onweersproken RD-verslag.

Laat het duidelijk zijn: wij als CGK-ers hebben genoeg aan situaties in ons eigen kerkverband. Wat er in de pers doorklinkt vanuit onze synode geeft naast dank ook reden tot bezorgdheid. En wie de breedte van onze kerken kent, zal kritiek (moeten) hebben op wat vanaf diverse kansels klinkt. Kritiek, vanwege de liefde tot de eigen kerken en het eigen kerkvolk. Maar zijn de Gereformeerde Gemeenten daaraan bij voorbaat ontheven? Nee, ik bedoel geen kritiek van elders, maar zo mogelijk vanuit de boezem van de eigen gemeenten. Kritische toetsing aan Schrift en belijdenis, en aan wat door Geesteswerking is overgeleverd uit de schat van de kerk der eeuwen. Eerlijke toetsing, zoals de Bereers die in liefde oefenden [Hand. 17: 10]. Waarbij correctie en vermaning niet van tevoren zijn uitgesloten. Gelden blijft, bij hen en bij ons: "Heb de waarheid en de vrede lief!"

J.M.J. Kieviet